

УДК 336.71:502.131.1(477)

DOI: https://doi.org/10.31521/modecon.V58(2026)-29

Пахненко О. М., кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансових технологій і підприємництва, Сумський державний університет, м. Суми, Україна

ORCID: 0000-0002-4703-4078

e-mail: o.pakhnenko@biem.sumdu.edu.ua

Захаркіна Л. С., кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансових технологій і підприємництва, Сумський державний університет, м. Суми, Україна

ORCID: 0000-0003-1002-130X

e-mail: l.zakharkina@biem.sumdu.edu.ua

Ніконова І. В., студентка, Сумський державний університет, м. Суми, Україна

ORCID: 0009-0001-6844-6290

e-mail: nikonovainna706@gmail.com

ESG-трансформація банківського сектору України в умовах інституційної конвергенції політик сталого фінансування

Анотація. Досліджено зміст ESG-трансформації банківського сектору України в умовах інституційної конвергенції політик сталого фінансування України та ЄС. Розкрито суперечність між розвитком європейської регуляторної рамки та готовністю національного банківського сектору до її практичного впровадження. Установлено, що результативність інституційної конвергенції визначається не кількістю прийнятих нормативних актів, а глибиною інтеграції ESG-критеріїв у внутрішньобанківські процеси. Обґрунтовано послідовний інституційний ланцюг: європейські стандарти – національне регулювання – внутрішньобанківські політики – ESG-дані – оцінювання ризиків – фінансові рішення – розкриття результатів – регуляторний і ринковий контроль. Побудовано функціональну модель ESG-трансформації, що охоплює нормативно-стратегічний, інформаційний, ризиковий, продуктово-фінансовий і звітно-контрольний контури. Виявлено системні розриви у стандартизації ESG-даних, таксономічній класифікації, портфельному оцінюванні та верифікації результатів сталого фінансування. Проаналізовано практики АТ КБ «ПриватБанк», які засвідчили поступовий перехід від декларативного закріплення ESG-принципів до їх інтеграції у фінансові продукти та кредитні процедури. Визначено пріоритети подальшої трансформації: адаптацію європейських вимог, розвиток ESG-інформаційної інфраструктури, поглиблення ризик-орієнтованого нагляду та посилення протидії грінвошингу.

Ключові слова: ESG-трансформація, банківський сектор, стале фінансування, інституційна конвергенція, ESG-ризики, банківське регулювання, звітність зі сталого розвитку, грінвошинг.

Pakhnenko Olena, PhD (Economics), Associate Professor of the Department of Financial Technologies and Entrepreneurship, Sumy State University, Sumy, Ukraine

Zakharkina Liudmyla, PhD (Economics), Associate Professor of the Department of Financial Technologies and Entrepreneurship, Sumy State University, Sumy, Ukraine

Nikonova Inna, student, Sumy State University, Sumy, Ukraine

ESG Transformation of Ukraine's Banking Sector under Institutional Convergence of Sustainable Finance Policies

Abstract. Introduction. The institutional convergence of sustainable finance policies is changing the role of banks in allocating financial resources and requires environmental, social and governance factors to be incorporated into strategy, risk management, lending, portfolio monitoring and public disclosure. For Ukraine, this process is shaped by the need to align with the EU Taxonomy, CSRD, ESRS and European prudential requirements while financing economic recovery under wartime and post-war constraints.

Purpose. The study aims to deepen the theoretical foundations of the ESG transformation of Ukraine's banking sector and to substantiate its functional and institutional model under the convergence of Ukrainian and EU sustainable finance policies.

Results. It was established that institutional convergence should be assessed not by the number of adopted regulations but by the extent to which ESG requirements change internal banking processes. A sequential institutional chain was substantiated: European standards – national regulation – internal bank policies – ESG data – risk assessment – financial decisions – disclosure – regulatory and market control. A functional ESG transformation model comprising five interrelated contours was developed: regulatory and strategic, informational, risk-related, product and financing, and reporting and control.

¹Стаття надійшла до редакції: 28.07.2026

Received: 28 July 2026

The analysis identified systemic gaps in taxonomy-based classification, standardisation and verification of borrower data, portfolio-level ESG assessment, and measurement of the environmental and social effects of financing. The PrivatBank case confirmed a gradual shift from declarative commitments to operational practices. In 2025, more than 600 enterprises received UAH 11.3 billion for energy independence, while 12.1 thousand small and medium-sized business clients obtained UAH 24.5 billion under international support programmes. However, limited disclosure of the share, sectoral composition and risk profile of sustainability-aligned assets remains a sector-wide constraint.

Conclusions. Effective ESG transformation requires coordinated development of regulation, data infrastructure, risk-based supervision, sustainable financial instruments and verification mechanisms. The proposed model presents ESG transformation as a complete management cycle in which regulatory requirements are converted into data flows, risk assessments, financing parameters and verifiable reporting. This approach strengthens the capacity of banks to serve as an institutional channel for the sustainable recovery of Ukraine's economy while reducing greenwashing risks.

Keywords: ESG transformation, banking sector, sustainable finance, institutional convergence, ESG risks, banking regulation, sustainability reporting, greenwashing.

JEL Classification: G21; G28; O16; Q56

Постановка проблеми. Розвиток сталого фінансування поступово змінює функціональну роль банків у перерозподілі фінансових ресурсів. Поряд із традиційними орієнтирами прибутковості, ліквідності, достатності капіталу та контролю фінансових ризиків сучасна банківська діяльність передбачає оцінювання екологічного і соціального впливу фінансованої діяльності, якості корпоративного управління клієнтів, кліматичної вразливості активів та довгострокової стійкості бізнес-моделі банку. За таких умов ESG-підходи перестають бути окремим напрямом корпоративної соціальної відповідальності й перетворюються на складову кредитної політики, ризик-менеджменту, внутрішнього контролю, корпоративного управління та звітності банку.

Для України ESG-трансформація банківського сектору має подвійне значення. З одного боку, вона є елементом інтеграції до фінансового простору Європейського Союзу та наближення до вимог Таксономії ЄС, Директиви щодо корпоративної звітності зі сталого розвитку, Європейських стандартів звітності зі сталого розвитку й європейського пруденційного регулювання ESG-ризиків. Водночас специфіка воєнної та повоєнної економіки зумовлює необхідність спрямування інструментів сталого фінансування на відновлення енергетичної, транспортної, житлової і виробничої інфраструктури, підтримку внутрішньо переміщених осіб, ветеранів, територіальних громад та підприємств, які адаптуються до безпекових і ресурсних обмежень.

Разом із тим наближення національної фінансової системи до європейських правил не може обмежуватися формальним перенесенням окремих норм до законодавства. Практичне впровадження директив, стандартів і таксономічних критеріїв передбачає їх інтеграцію у внутрішньобанківські процедури збору ESG-даних про клієнтів, класифікації фінансованих проектів, оцінювання екологічних і соціальних ризиків, ухвалення кредитних рішень, моніторингу портфелів та розкриття результатів. За відсутності відповідних змін у внутрішніх процесах банків нормативна конвергенція залишатиметься неповною, а ESG-трансформація матиме переважно декларативний характер.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Науковий інтерес до ESG-трансформації банківського сектору протягом останніх років помітно посилюється, що зумовлено новизною проблематики, поширенням практик сталого фінансування та активним формуванням відповідного інституційно-регуляторного середовища. Теоретичні засади ESG-банкінгу, сучасні тенденції його розвитку та перспективи впровадження в Україні розглядаються у працях Л. Бондаренко [1] та М. Житара [2]. У цих дослідженнях акцентовано на переорієнтації банківської діяльності на підтримку цілей сталого розвитку, розвитку зелених фінансових інструментів, урахуванні інтересів стейкхолдерів і необхідності вдосконалення нормативного та організаційного забезпечення сталого банкінгу. Фінансово-правові аспекти цього процесу досліджують О. Музика-Стефанчук та А. Дубко [3], які обґрунтовують вихід сталої банківської діяльності за межі традиційних фінансових цілей і наголошують на потребі формування належного механізму її правового регулювання.

Окремий напрям досліджень становить інтеграція ESG-факторів у стратегію та систему ризик-менеджменту банків. О. Вовченко [4] розглядає ESG-стратегію як основу врахування ризиків сталого розвитку в бізнес-моделі банку та систематизує етапи її впровадження. Н. Шульга та В. Омеленчук [5] розкривають канали впливу екологічних, соціальних і управлінських факторів на традиційні банківські ризики, зокрема кредитний та операційний, а також визначають організаційно-методичні передумови їх урахування у кредитних рішеннях, внутрішній звітності й ціноутворенні.

Подальший розвиток наукового пошуку пов'язаний із переходом від концептуального обґрунтування ESG-банкінгу до розроблення кількісного інструментарію його оцінювання. І. Соловій та Я. Панчишин [6] пропонують інтегрований ESG-індекс для оцінювання соціально-екологічних ризиків і можливостей фінансових установ. О. Криклій, Л. Павленко та А. Омельченко [7] розвивають портфельний рівень аналізу, зосереджуючись на концептуальних засадах інтеграції ESG-критеріїв в оцінювання кредитного портфеля банку в умовах

зближення політик сталого фінансування України та ЄС.

Отже, наявні дослідження охоплюють теоретичні, правові та ризик-орієнтовані аспекти ESG-банкінгу, а також методичні підходи до оцінювання фінансових установ і кредитних портфелів. Водночас недостатньо дослідженим залишається комплексний механізм ESG-трансформації банківського сектору України в умовах інституційної конвергенції політик сталого фінансування України та ЄС.

Формулювання цілей дослідження. Метою дослідження є поглиблення теоретичних засад ESG-трансформації банківського сектору України та обґрунтування її функціонально-інституційної моделі в умовах конвергенції національної політики сталого фінансування з регуляторною рамкою ЄС.

Виклад основного матеріалу дослідження. Формування ESG-орієнтованої моделі банківської діяльності в Україні відбувається за умов асинхронності між розвитком європейського регуляторного середовища та готовністю національного фінансового сектору до практичного впровадження відповідних вимог. У Європейському Союзі сформовано взаємопов'язану систему таксономічної класифікації, звітності зі сталого розвитку, пруденційного розкриття інформації та управління ESG-ризиками. В Україні нормативні, інформаційні й організаційні складові цієї системи перебувають на різних стадіях становлення, унаслідок чого регуляторне наближення не завжди супроводжується відповідними змінами у внутрішніх процесах банків.

Ключова наукова проблема полягає у визначенні умов, за яких зближення політик сталого фінансування трансформується з формального узгодження нормативних положень у функціональну перебудову банківської діяльності. Затвердження ESG-політики саме по собі не змінює механізму розподілу фінансових ресурсів, якщо екологічні, соціальні та управлінські фактори не враховуються під час оцінювання клієнта, структурування фінансування, встановлення лімітів, моніторингу кредитного портфеля та розкриття результатів. Глибина ESG-трансформації, відповідно, визначається ступенем інтеграції екологічних, соціальних та управлінських критеріїв у повний цикл ухвалення банківських рішень.

Інституційна конвергенція у сфері сталого фінансування охоплює функціональне узгодження цілей, регуляторних норм, наглядових процедур, інформаційних систем і практик фінансових установ України та ЄС. Її зміст не обмежується формальною гармонізацією законодавства, а передбачає спроможність національної фінансової системи забезпечувати порівнянні принципи класифікації сталої діяльності, управління ESG-ризиками, перевірки даних і розкриття інформації.

Для банківського сектору цей процес набуває форми послідовного інституційного ланцюга: європейські стандарти → національне регулювання → внутрішньобанківські політики → ESG-дані → оцінювання ризиків → фінансове рішення → розкриття результатів → регуляторний і ринковий контроль.

Розрив на будь-якому з наведених етапів знижує результативність усієї системи. Запровадження вимог до ESG-звітності за відсутності стандартизованих даних позичальників унеможливорює достовірне оцінювання кредитного портфеля. Наявність відповідних даних без методики їх урахування у кредитному аналізі не впливає на спрямування фінансових ресурсів. Фінансування продуктів, задекларованих як зелені або сталі, без визначення та подальшого підтвердження їх фактичного впливу посилює ризик грінвошингу.

Європейська регуляторна рамка сталого фінансування формується як взаємопов'язана система. Таксономія ЄС установлює критерії визначення екологічно сталої діяльності та формує основу для класифікації фінансованих проєктів [8]. Директива CSRD розширює сферу звітності зі сталого розвитку, а ESRS установлюють вимоги до її змісту та структури [9; 10]. Настанови ЕБА передбачають інтеграцію ESG-ризиків у стратегію, корпоративне управління, ризик-апетит, внутрішній контроль і планування стійкості банків [11]. Пруденційне розкриття доповнюється коефіцієнтом зелених активів (Green Asset Ratio, GAR) та коефіцієнтом таксономічної відповідності банківського портфеля (Banking Book Taxonomy Alignment Ratio, BTAR), які характеризують узгодженість активів банку з критеріями Таксономії ЄС [12].

В Україні засади відповідної трансформації закладено Політикою НБУ щодо розвитку сталого фінансування [13]. Біла книга з управління ESG-ризиками конкретизує регуляторні орієнтири щодо їх ідентифікації, оцінювання, моніторингу та розкриття [14], а Стратегія запровадження підприємствами звітності зі сталого розвитку визначає напрям наближення національної системи звітності до вимог ЄС [15].

Попри сформовані стратегічні орієнтири, національне нормативне середовище зберігає ознаки перехідної моделі. Національні документи переважно окреслюють напрями майбутнього регулювання, тоді як у банківському секторі ще не сформовано повністю уніфікованих таксономічних критеріїв, обов'язкових форматів ESG-звітності, стандартизованої системи даних позичальників та зіставних портфельних показників. Тому результативність інституційної конвергенції доцільно оцінювати не за кількістю прийнятих документів, а за глибиною зумовлених ними змін у внутрішніх процесах банків.

Виявлені функціональні розриви стали підґрунтям для побудови моделі ESG-трансформації банківського

сектору, що охоплює п'ять взаємопов'язаних контурів: продуктово-фінансовий та звітно-контрольний (табл. 1).
 нормативно-стратегічний, інформаційний, ризиковий,

Таблиця 1 Контури інституційної конвергенції політик сталого фінансування

Контур конвергенції	Європейський орієнтир	Необхідна трансформація в Україні	Результат для банку
Нормативно-стратегічний	Таксономія ЄС, принцип «не завдавати значної шкоди»	Національні критерії сталої діяльності та перехідного фінансування	Класифікація проєктів і портфелів
Інформаційний	CSRD, ESRS, подвійна суттєвість	Стандартизовані ESG-дані підприємств і банків	Порівняння та верифікована інформація
Ризиковий	Вимоги ЕВА, пруденційне розкриття інформації про ESG-ризиків за Pillar 3	Інтеграція ESG-ризиків у нагляд, ICAAP, ризик-апетит	Урахування ESG у кредитному та портфельному ризику
Продуктово-фінансовий	Зелені, соціальні та перехідні фінансові інструменти	Критерії відбору, моніторингу й оцінювання впливу	Цільове спрямування фінансових ресурсів
Звітно-контрольний	Аудит звітності, контроль грінвошингу	Верифікація ESG-даних і відповідальність за недостовірні твердження	Підвищення довіри та зниження репутаційного ризику

Джерело: сформовано авторами

Нормативно-стратегічний контур охоплює інтеграцію ESG-цілей у стратегію банку, його ризик-апетит, кредитну та інвестиційну політику. Декларативне закріплення загальних принципів без визначення цільових показників, строків реалізації та відповідальних підрозділів не забезпечує їх дієвого впливу на банківські процеси. Тому стратегічні документи мають встановлювати пріоритетні напрями фінансування, обмеження для діяльності з високим ESG-ризиком, вимоги до оцінювання клієнтів і порядок ескаляції ризикових рішень.

Інформаційний контур забезпечує збір, верифікацію, зберігання й оновлення ESG-даних. Основна проблема полягає в тому, що значна частина українських підприємств, особливо малих і середніх, не готує стандартизованої звітності зі сталого розвитку. Відповідно, банки змушені використовувати анкети, галузеві проксі-показники, дані про енергоспоживання, екологічні дозволи, судові та санкційні реєстри, інформацію про структуру власності та корпоративне управління. Для запобігання надмірному адміністративному навантаженню обсяг і деталізація ESG-даних мають визначатися з урахуванням розміру клієнта, виду діяльності, суми фінансування та рівня потенційного ризику.

Ризиковий контур передбачає включення ESG-факторів до оцінювання позичальника, забезпечення, проєкту та кредитного портфеля. На рівні окремого кредиту оцінювання охоплює визначення потенційного впливу екологічних, соціальних та управлінських факторів на грошові потоки, витрати, безперервність діяльності та ймовірність дефолту клієнта. На портфельному рівні оцінюються концентрація у вуглецево інтенсивних галузях, територіальна вразливість до фізичних і безпекових

ризиків, чутливість до регуляторних змін та потенційне знецінення застави.

Продуктово-фінансовий контур трансформує результати ESG-оцінювання у рішення щодо обсягу, строку, вартості та структури фінансування. Його розвиток не повинен обмежуватися створенням продуктів із маркуванням «зелений» або «сталий». ESG-критерії можуть ураховуватися шляхом диференціації процентних ставок, відкриття цільових кредитних ліній, застосування гарантійних і грантових механізмів, установлення залежності умов фінансування від досягнення цільових показників сталого розвитку, а також висунення вимог до планів екологічної або соціальної трансформації позичальників.

Звітно-контрольний контур передбачає розкриття не лише переліку програм, а й структури портфелів, критеріїв класифікації, обсягів фінансування, ризикових характеристик та досягнутих результатів. Належне розкриття показників передбачає опис методології, периметра даних, наявних обмежень і процедур перевірки. Саме це дозволяє відокремити системну ESG-трансформацію від комунікаційного позиціонування.

Результати систематизації засвідчують функціональну взаємозалежність регуляторних складових ESG-трансформації. Таксономія без звітних даних не забезпечує класифікації портфеля; звітність без процедур верифікації не гарантує достовірності; оцінювання ESG-ризиків без впливу на кредитне рішення не змінює розподіл ресурсів; фінансові продукти без моніторингу екологічного чи соціального ефекту підвищують ризик грінвошингу.

Запровадження у 2026 році вимог до оприлюднення банками та банківськими групами пруденційної інформації посилює організаційні передумови ESG-трансформації банківського сектору.

Банки мають розробити внутрішні документи щодо розкриття пруденційної інформації до 30 вересня 2026 року, а перше оприлюднення відповідних звітів за даними на 1 січня 2027 року передбачено до 30 квітня 2027 року [16]. Попри те, що зазначені вимоги не належать безпосередньо до спеціалізованої ESG-звітності, їх упровадження підвищує стандарти прозорості, внутрішнього контролю та відповідальності банків за якість оприлюднених даних.

Аналіз практик АТ КБ «ПриватБанк» дає змогу конкретизувати особливості переходу від декларування ESG-принципів до їх інтеграції у фінансові продукти та кредитні процедури. У 2024 році банк затвердив Політику інтеграції екологічних, соціальних та управлінських критеріїв сталого розвитку, а в 2025 році поширив процедури оцінювання екологічних і соціальних ризиків на портфель бізнес-кредитування [17–19]. У межах програми «Джерела енергії» у 2024 році фізичним особам було надано 323 кредити на 84,3 млн грн для встановлення сонячних і вітрових електростанцій. У 2025 році банк профінансував понад 600 підприємств на 11,3 млрд грн для розвитку енергетичної незалежності. За програмами міжнародної підтримки 12,1 тис. клієнтів малого і середнього бізнесу отримали кредити на 24,5 млрд грн [18; 19].

Угода з ЄБРР про розподіл ризиків передбачала гарантію обсягом 185 млн євро, яка відкрила доступ до фінансування на загальну суму 625 млн євро, а також грантове фінансування інвестиційних проєктів малого і середнього бізнесу та домогосподарств. Одночасно 80% мережі відділень банку було автономізовано, а 500 відділень працювали в мережі POWER BANKING. Понад 99,9% відділень було адаптовано до потреб людей з інвалідністю та маломобільних груп [19].

Результати аналізу практик АТ КБ «ПриватБанк» засвідчують поступовий перехід від загальних декларацій щодо сталого розвитку до запровадження конкретних фінансових продуктів, розкриття кількісних показників, використання партнерських гарантій та інтеграції ESG-ризиків у кредитний процес. Разом із тим навіть за порівняно розвинутого рівня ESG-розкриття залишається обмеженою інформація про частку активів, що відповідають критеріям сталості, у сукупному кредитному портфелі, галузеву й ризикову структуру відповідного фінансування, очікуваний екологічний ефект та результати його подальшої верифікації. Це підтверджує системний характер інформаційних і методичних обмежень ESG-трансформації банківського сектору України.

Подальша ESG-трансформація банківського сектору України потребує узгодженого розвитку нормативного, інформаційного, ризикового, продуктового та звітного складників. Першочергового значення набувають поетапна адаптація європейських таксономічних і звітних вимог, формування стандартизованої ESG-інформаційної бази та інтеграція ESG-ризиків у банківський нагляд, кредитний аналіз і портфельне управління. Водночас розвиток сталого фінансування має охоплювати не лише підтримку проєктів, що вже відповідають критеріям сталості, а й фінансування екологічної та соціальної трансформації підприємств із застосуванням цільових кредитних ліній, гарантійних, грантових і змішаних механізмів. Окремим пріоритетом є посилення верифікації ESG-даних і результатів фінансування, що забезпечуватиме зіставність звітності, зниження ризику грінвошингу та підвищення довіри до сталих фінансових інструментів.

Висновки. Результати дослідження засвідчили, що ESG-трансформація банківського сектору України не може обмежуватися формальним упровадженням окремих політик, фінансових продуктів або елементів звітності. Її зміст полягає у послідовній інтеграції екологічних, соціальних та управлінських критеріїв у стратегію банку, інформаційне забезпечення, оцінювання ризиків, кредитні й інвестиційні рішення, моніторинг та розкриття результатів. Запропонована функціональна модель конкретизує цей процес через п'ять контурів: нормативно-стратегічний, інформаційний, ризиковий, продуктово-фінансовий і звітно-контрольний. Її застосування дає змогу оцінювати не формальну наявність ESG-ініціатив, а глибину їх інтеграції у банківську діяльність.

Подальше наближення до європейської системи сталого фінансування має поєднувати нормативну сумісність із функціональною адаптацією до умов України. Це передбачає не послаблення європейських принципів, а їх доповнення критеріями енергетичної, інфраструктурної та соціальної стійкості. За такого підходу банківський сектор може стати не лише об'єктом ESG-регулювання, а ключовим інституційним каналом фінансування сталого відновлення економіки України.

Стаття виконана в рамках науково-дослідної теми «Фінансово-інституційне забезпечення сталого відновлення економіки України: ESG-орієнтована модель взаємодії держави, фінансового та реального секторів» (№ д/р 0126U000594), що фінансується за рахунок коштів державного бюджету.

Література:

1. Бондаренко Л. ESG-банківництво в Україні та світі: виклики та новітні тренди. Економіка та суспільство. 2025. № 72. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-15>.
2. Житар М. О. Стійке фінансування і зелений банкінг в Україні. Економіка та суспільство. 2024. № 62. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-62-66>.

3. Музика-Стефанчук О. А., Дубко А. С. Стала банківська діяльність як предмет фінансово-правового регулювання. Нове українське право. 2024. № 2. С. 80–87. DOI: <https://doi.org/10.51989/NUL.2024.2.10>.
4. Вовченко О. С. ESG-стратегія як основа управління ризиками сталого розвитку в банках. Економіка та суспільство. 2023. № 50. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-85>.
5. Шульга Н., Омеленчук В. ESG-ризика банків. Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. 2024. № 2 (133). С. 101–119. DOI: [https://doi.org/10.31617/3.2024\(133\)06](https://doi.org/10.31617/3.2024(133)06).
6. Соловій І., Панчишин Я. Розроблення інтегрованої ESG оцінки соціально-екологічних ризиків для фінансових установ. Економіка та суспільство. 2025. № 81. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-81-152>.
7. Криклій О. А., Павленко Л. Д., Омелченко А. С. ESG-інтеграція в оцінюванні кредитного портфеля банку в умовах конвергенції політик сталого фінансування України та ЄС. Ефективна економіка. 2026. № 4. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2026.4.159>.
8. Regulation (EU) 2020/852 of the European Parliament and of the Council of 18 June 2020 on the establishment of a framework to facilitate sustainable investment. Official Journal of the European Union. 2020. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj/eng>.
9. Commission Delegated Regulation (EU) 2023/2772 of 31 July 2023 supplementing Directive 2013/34/EU as regards sustainability reporting standards. Official Journal of the European Union. 2023. URL: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg_del/2023/2772/oj/eng.
10. Directive (EU) 2022/2464 of the European Parliament and of the Council of 14 December 2022 as regards corporate sustainability reporting. Official Journal of the European Union. 2022. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj/eng>.
11. European Banking Authority. Guidelines on the management of environmental, social and governance (ESG) risks. 2025. URL: <https://www.eba.europa.eu/activities/single-rulebook/regulatory-activities/sustainable-finance/guidelines-management-esg-risks>.
12. Commission Implementing Regulation (EU) 2022/2453 of 30 November 2022 amending the implementing technical standards laid down in Implementing Regulation (EU) 2021/637 as regards the disclosure of environmental, social and governance risks. Official Journal of the European Union. 2022. URL: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg_impl/2022/2453/oj/eng.
13. Політика щодо розвитку сталого фінансування на період до 2025 року. Національний банк України. 2021. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Policy_rozvytok-stalogo-finsuvannja_2025.pdf.
14. Біла книга з управління екологічними, соціальними та управлінськими (ESG) ризиками у фінансовому секторі. Національний банк України. 2025. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Bila_knyga_2025_fin.pdf.
15. Про схвалення Стратегії запровадження підприємствами звітності із сталого розвитку : розпорядження Кабінету Міністрів України від 18.10.2024 р. № 1015-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1015-2024-%D1%80#Text> (дата звернення: 08.07.2026).
16. Про затвердження Положення про порядок оприлюднення пруденційної інформації банками України та банківськими групами : постанова Правління Національного банку України від 30.12.2025 р. № 165. URL: https://bank.gov.ua/ua/legislation/Resolution_30122025_165.
17. Політика інтеграції екологічних, соціальних та управлінських критеріїв сталого розвитку в діяльність Банку. АТ КБ «ПриватБанк». 2024. URL: <https://static.privatbank.ua/files/0000003915271151.pdf>.
18. Працюємо для України: річний звіт 2024. АТ КБ «ПриватБанк». 2025. URL: <https://static.privatbank.ua/files/richnyy-zvit-za-2024.pdf>.
19. Сервіс із людським обличчям: поєднуючи інновації та емпатію: річний звіт 2025. АТ КБ «ПриватБанк». 2026. URL: <https://static.privatbank.ua/files/annualreport2025.pdf>.

References:

1. Bondarenko, L. (2025). ESG banking in Ukraine and the world: Challenges and latest trends. *Economy and Society*, 72. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-15>.
2. Zhytar, M. O. (2024). Sustainable financing and green banking in Ukraine. *Economy and Society*, 62. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-62-66>.
3. Muzyka-Stefanchuk, O. A., & Dubko, A. S. (2024). Sustainable banking activity as a subject of financial and legal regulation. *New Ukrainian Law*, 2, 80–87. <https://doi.org/10.51989/NUL.2024.2.10>.
4. Vovchenko, O. S. (2023). ESG strategy as a basis for sustainability risk management in banks. *Economy and Society*, 50. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-85>.
5. Shulga, N., & Omelenchuk, V. (2024). ESG risks of banks. *Foreign Trade: Economics, Finance, Law*, 133(2), 101–119. [https://doi.org/10.31617/3.2024\(133\)06](https://doi.org/10.31617/3.2024(133)06).
6. Solovii, I. P., & Panchyshyn, Y. V. (2025). Development of an integrated ESG assessment of social and environmental risks for financial institutions. *Economy and Society*, 81. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-81-152>.
7. Kryklii, O. A., Pavlenko, L. D., & Omelchenko, A. S. (2026). ESG integration in the evaluation of bank's credit portfolio under the convergence of sustainable finance policies of Ukraine and the EU. *Efficient Economy*, 4. <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2026.4.159>.
8. European Parliament, & Council of the European Union. (2020). Regulation (EU) 2020/852 of 18 June 2020 on the establishment of a framework to facilitate sustainable investment. <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj/eng>.
9. European Commission. (2023). Commission Delegated Regulation (EU) 2023/2772 of 31 July 2023 supplementing Directive 2013/34/EU as regards sustainability reporting standards. https://eur-lex.europa.eu/eli/reg_del/2023/2772/oj/eng.
10. European Parliament, & Council of the European Union. (2022). Directive (EU) 2022/2464 of 14 December 2022 as regards corporate sustainability reporting. <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj/eng>.
11. European Banking Authority. (2025). Guidelines on the management of environmental, social and governance (ESG) risks (EBA/GL/2025/01). <https://www.eba.europa.eu/activities/single-rulebook/regulatory-activities/sustainable-finance/guidelines-management-esg-risks>.
12. European Commission. (2022). Commission Implementing Regulation (EU) 2022/2453 of 30 November 2022 as regards the disclosure of environmental, social and governance risks. https://eur-lex.europa.eu/eli/reg_impl/2022/2453/oj/eng.

13. National Bank of Ukraine. (2021). Policy on the development of sustainable finance until 2025. https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Policy_rozvytok-stalogo-finansuvannja_2025.pdf.
14. National Bank of Ukraine. (2025). White paper on the management of environmental, social and governance (ESG) risks in the financial sector. https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Bila_knyga_2025_fin.pdf.
15. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2024). On approval of the strategy for the introduction of sustainability reporting by enterprises (Order No. 1015-r). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1015-2024-%D1%80#Text>.
16. National Bank of Ukraine. (2025). On approval of the regulation on the procedure for disclosure of prudential information by banks of Ukraine and banking groups (Resolution No. 165). https://bank.gov.ua/ua/legislation/Resolution_30122025_165.
17. JSC CB PrivatBank. (2024). Policy on the integration of environmental, social and governance criteria of sustainable development into the Bank's activities. <https://static.privatbank.ua/files/0000003915271151.pdf>.
18. JSC CB PrivatBank. (2025). Working for Ukraine: Annual report 2024. <https://static.privatbank.ua/files/richnyy-zvit-za-2024.pdf>.
19. JSC CB PrivatBank. (2026). Service with a human face: Combining innovation and empathy: Annual report 2025. <https://static.privatbank.ua/files/annualreport2025.pdf>.

Ця робота ліцензована Creative Commons Attribution 4.0 International License